

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์

การศึกษาเรื่อง การประเมินมูลค่าความปลอดภัยจากการบริโภคแตงโมของผู้ซื้อในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากผู้บริโภค หรือเคยบริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 600 ตัวอย่าง ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ (1) ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง (2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับอันตราย จากสารเคมีตกค้างในอาหารประเภทต่างๆ (3) พฤติกรรมและเหตุผลในการซื้อแตงโม (4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสารเคมีตกค้างในแตงโม (5) ความคิดเห็นในการพัฒนามาตรการในการผลิตและรับรองให้แตงโมเป็นผลไม้ที่มีความปลอดภัยในการบริโภค (6) มูลค่าความเต็มใจจ่าย และ (7) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตอบตกลงกับราคาเริ่มต้น

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 600 ตัวอย่าง มีสภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนี้ (ตารางที่ 5.1)

1. เพศ จากการสำรวจพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์เป็นเพศหญิงจำนวน 303 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.5 และเพศชายจำนวน 297 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.5

2. อายุ จากข้อมูลตัวอย่าง 595 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.6 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.0 อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.0 อายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.8 และอายุมากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.3 โดยกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 33 ปี

3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอนุปริญญา/ อาชีวศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็นร้อยละ 15.2 ร้อยละ 13.5 และร้อยละ 11.2 ตามลำดับ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 7.8 ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.3 โดยมีผู้ที่ไม่ได้ศึกษา/ระดับอนุบาลเพียงร้อยละ 0.3

ตารางที่ 5.1 สภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อเตงโม ในกรุงเทพมหานคร
ปี พ.ศ. 2550

รายการ	รวม/เฉลี่ย	ร้อยละ
จำนวนตัวอย่าง	600	100.0
เพศ		
ชาย	297	49.5
หญิง	303	50.5
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	36	6.0
21-30 ปี	246	41.3
31-40 ปี	182	30.6
41-50 ปี	84	14.0
51-60 ปี	34	5.8
มากกว่า 60 ปี	13	2.3
อายุเฉลี่ย (ปี)	33	
ระดับการศึกษา (คน)		
ไม่ได้ศึกษา/ระดับอนุบาล	2	0.3
ประถมศึกษา	44	7.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	67	11.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย	91	15.2
อนุปริญญา/อาชีวศึกษา	81	13.5
ปริญญาตรี	268	44.7
สูงกว่าปริญญาตรี	47	7.8
อาชีพ (คน)		
แม่บ้าน	52	8.7
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	102	17.0
พนักงานบริษัท	141	23.5
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	111	18.5

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

รายการ	รวม/เฉลี่ย	ร้อยละ
นิสิต/นักศึกษา	97	16.2
เกษตรกร	1	0.2
รับจ้าง	76	12.7
อื่นๆ ได้แก่ ข้าราชการบำนาญ ลูกจ้างประจำ เป็นต้น	20	3.2
รายได้ครัวเรือน (บาท/เดือน)		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	46	7.7
10,001-20,000 (บาท/เดือน)	135	22.5
20,001-40,000 (บาท/เดือน)	175	29.2
40,001-60,000 (บาท/เดือน)	130	21.7
60,001-80,000 (บาท/เดือน)	51	8.5
80,001-100,000 (บาท/เดือน)	35	5.8
สูงกว่า 100,000 (บาท/เดือน)	28	4.6
จำนวนสมาชิกในครอบครัว(ครัวเรือน)		
1-3 คน	195	32.5
4-6 คน	341	56.8
7-9 คน	54	9.0
ตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป	10	1.7
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย (คน)	4.36	
จำนวนครัวเรือนที่ประกอบด้วยสมาชิกที่มีอายุไม่เกิน 12 ปี (เด็ก)		
จำนวนครัวเรือนที่ประกอบด้วยสมาชิกที่มีอายุสูงกว่า 60 ปี (ผู้สูงอายุ)	189	31.5
จำนวนครัวเรือนที่ประกอบด้วยสมาชิกที่มีปัญหาสุขภาพ	232	38.7
สุขภาพ		
ที่มา: จากการสำรวจ		

4. อาชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอาชีพพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.5 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว และเป็นนักเรียน/ นิสิต นักศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 18.5 ร้อยละ 17.0 และร้อยละ 16.2 ตามลำดับ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 12.7 อาชีพแม่บ้าน ร้อยละ 8.7 อาชีพอื่นๆเช่น เกษตรกร ลูกจ้างประจำ คิดเป็นร้อยละ 3.4

5. รายได้ของครัวเรือนต่อเดือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ของครัวเรือน 20,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมาคือมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท รายได้ระหว่าง 40,001-60,000 และรายได้ระหว่าง 60,001-80,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.5 ร้อยละ 21.7 และร้อยละ 8.5 ตามลำดับ รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.7 รายได้ระหว่าง 80,001-100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.8 และครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงกว่า 100,000 บาท มีเพียงร้อยละ 4.6

6. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ในครัวเรือนจะมีจำนวนสมาชิก 4-6 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมาคือมีจำนวนสมาชิก 1-3 คน และจำนวนสมาชิก 7-9 คน คิดเป็น ร้อยละ 32.5 และ 9.0 ตามลำดับ ครัวเรือนที่มีสมาชิกตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 1.7 โดยกลุ่มตัวอย่างมีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.36 คน ครัวเรือนที่มีสมาชิกอายุน้อยกว่า 12 ปี มีจำนวน 217 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 36.2 ครัวเรือนที่มีสมาชิกอายุมากกว่า 60 ปี มีจำนวน 189 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 31.5 และครัวเรือนที่มีสมาชิกมีปัญหาด้านสุขภาพ มีจำนวน 232 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 38.7

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอันตราย จากสารเคมีตกค้างในอาหารประเภทต่างๆ

ในการสำรวจกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคจำนวน 600 ราย เกี่ยวกับ ความตระหนักถึงอันตรายจาก สารเคมีตกค้างในการบริโภคอาหาร โดยหากผู้ถูกสัมภาษณ์ มีความคิดเห็นว่าประเภทอาหารใดไม่มีความปลอดภัยในการบริโภค/ มีสารเคมีตกค้างมาก ให้ 0 คะแนน แต่หากประเภทอาหารใดมีความปลอดภัยในการบริโภคมาก/ ไม่มีสารเคมีตกค้าง ให้ 10 คะแนน และลดหลั่นไปตามความคิดเห็นของผู้ถูกสัมภาษณ์

เมื่อนำคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างระบุ มาหาค่าเฉลี่ย ผลการสำรวจปรากฏว่าประเภทอาหารที่ กลุ่มตัวอย่างคิดว่าปลอดภัยในการบริโภคมากคือ อาหารปรุงสำเร็จ ได้คะแนนเฉลี่ย 5.69 รองลงมา คือ อาหารกระป๋อง ผลไม้สด และเนื้อสัตว์ ได้คะแนนเฉลี่ย 5.67, 5.28 และ 5.26 ตามลำดับ อาหารที่

ผ่านการถนอมอาหาร ได้คะแนนเฉลี่ย 5.24 อาหารที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีความปลอดภัยในการบริโภคน้อยที่สุดคือผักสด ได้คะแนนเฉลี่ย 4.84 (ตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอันตราย จากสารเคมีตกค้างในอาหารของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อ
แดงโม ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2550

ประเภทอาหาร	คะแนนเฉลี่ย
อาหารปรุงสำเร็จ	5.69
อาหารกระป๋อง	5.67
ผลไม้สด	5.28
เนื้อสัตว์	5.26
อาหารที่ผ่านการถนอมอาหาร	5.24
ผักสด	4.84

หมายเหตุ: คะแนนเต็ม 10 คะแนน

10 คะแนน หมายถึง มีความปลอดภัยในการบริโภคมาก/ ไม่มีสารเคมีตกค้าง

0 คะแนน หมายถึง ไม่มีความปลอดภัยในการบริโภค/ มีสารเคมีตกค้างมาก

ที่มา: จากการสำรวจ

ด้านวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติเป็นประจำเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการบริโภคผักและผลไม้ ผู้ถูกสัมภาษณ์จะต้องให้คำตอบว่า วิธีเพิ่มความปลอดภัยต่างๆ ที่ผู้วิจัยนำเสนอในแบบสอบถามนั้น ตนเองมีการปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ้าง หรือไม่เคยปฏิบัติเลย

พบว่าวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติเป็นประจำ มากที่สุดคือการแช่น้ำเปล่า คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาคือ การซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีสัญลักษณ์รับรอง และการซื้อจากร้านค้าเฉพาะทาง/ร้านค้าที่วางใจได้คิดเป็นร้อยละ 41.3 และ 37.5 ตามลำดับ วิธีการใช้น้ำยาล้างผัก ผลไม้โดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 12.5 และใช้วิธีปลูกรับประทานเอง เพียงร้อยละ 11.7 (ตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3 การเลือกวิธีปฏิบัติเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการบริโภคผักและผลไม้
ของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อแตงโม ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2550

วิธีการ	ปฏิบัติเป็นประจำ		ปฏิบัติบ้าง		ไม่เคยปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แช่น้ำเปล่า	306	51.0	232	38.7	62	10.3
ซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีสัญลักษณ์รับรอง	248	41.3	311	51.8	41	6.8
ซื้อจากร้านค้าเฉพาะทาง/ ร้านค้าที่วางใจได้	225	37.5	325	54.2	50	8.3
ใช้น้ำยาล้างผัก ผลไม้ โดยเฉพาะ	75	12.5	236	39.3	289	48.2
ปลูกรับประทานเอง	70	11.7	195	32.5	335	55.8

ที่มา: จากการสำรวจ

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการซื้อแตงโม

กลุ่มตัวอย่างที่ปัจจุบันยังซื้อแตงโมอยู่ คิดเป็นร้อยละ 69.5 เคยซื้อแต่ปัจจุบัน ไม่ได้ซื้อแล้ว คิดเป็นร้อยละ 21.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยซื้อคิดเป็นร้อยละ 9.0 (ตารางที่ 5.4) โดยเหตุผลหลักของกลุ่มที่เคยซื้อแต่ปัจจุบันไม่ได้ซื้อแล้วคือ มีความกังวลเรื่องสารเคมี ร้อยละ 43.3 ปริมาณมีมากเกินไป ร้อยละ 40.3 และการมีประสบการณ์เจ็บป่วยจากการบริโภคแตงโม ร้อยละ 10.1

เหตุผลหลักของกลุ่มที่ไม่เคยซื้อแตงโม ได้แก่ ไม่ได้ทำหน้าที่ซื้ออาหารให้ครอบครัว และความไม่ชอบส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 44.4 และร้อยละ 40.7 ตามลำดับ

สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างนิยมซื้อแตงโมมากที่สุดคือ ร้านค้าแผงลอยทั่วไปในตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมาคือซื้อที่ร้านค้า/แผงลอยที่ไม่อยู่ในตลาดและรถขายผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 30.2 ซื้อที่ซูเปอร์มาร์เก็ต/ไฮเปอร์มาร์เก็ต คิดเป็นร้อยละ 15.3 ซื้อที่ร้านค้าเฉพาะทางและร้านค้ารูปแบบอื่นๆ เช่น รถเร่ขาย คิดเป็นร้อยละ 3.9

ความถี่ในการซื้อแตงโม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซื้อแตงโมเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.3 รองลงมาคือ สัปดาห์ละ 1-3 ครั้ง เดือนละ 2-3 ครั้ง และซื้อมากกว่าเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.6 ร้อยละ 21.1 และร้อยละ 19.7 ตามลำดับซื้อสัปดาห์ละครั้งคิดเป็นร้อยละ 13.4 และมีผู้ที่ซื้อทุกวัน เพียงร้อยละ 1.9

ตารางที่ 5.4 พฤติกรรมการซื้อหรือไม่ซื้อแตงโมของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อแตงโม ในกรุงเทพมหานคร
ปี พ.ศ. 2550

รายการ	รวม	ร้อยละ
การซื้อแตงโม	600	100.0
เคยซื้อและปัจจุบันก็ยังซื้ออยู่	417	69.5
เคยซื้อแต่ปัจจุบันไม่ได้ซื้อแล้ว	129	21.5
ไม่เคยซื้อ	54	9.0
เหตุผลที่ปัจจุบันไม่ได้ซื้อแล้ว	129	100.0
ปริมาณมากเกินไป	52	40.3
มีประสบการณ์เจ็บป่วยจากการบริโภคแตงโม	13	10.1
กังวลเรื่องสารเคมีตกค้าง	56	43.4
อื่นๆ ได้แก่ ไม่ชอบรับประทาน, รสชาติไม่ดีเหมือนก่อน	8	6.3
เหตุผลที่ไม่เคยซื้อ	54	100.0
ไม่ชอบรับประทานแตงโม	22	40.7
ไม่ได้ทำหน้าที่ซื้ออาหารสำหรับครอบครัว	24	44.4
กังวลเรื่องสารเคมีตกค้าง	6	11.1
อื่นๆ ได้แก่ หาซื้อได้ยาก	2	3.8
สถานที่ซื้อแตงโม	417	100.0
ร้านค้าแผงลอยทั่วไปในตลาดสด	211	50.6
ร้านค้า/แผงลอยที่ไม่อยู่ในตลาด, รถขายผลไม้	126	30.2
ร้านค้าเฉพาะทาง/ จำหน่ายสินค้าเพื่อสุขภาพ	12	2.9
ซูเปอร์มาร์เก็ต/ ไฮเปอร์มาร์เก็ต	64	15.3
อื่นๆ ได้แก่ รถบรรทุกเร่ขายผลไม้	4	1.0

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

รายการ	รวม	ร้อยละ
ความถี่ในการซื้อแตงโม	417	100.0
ทุกวัน	8	1.9
สัปดาห์ละ 1-3 ครั้ง	90	21.6
สัปดาห์ละครั้ง	56	13.4
เดือนละ 2-3 ครั้ง	88	21.1
เดือนละครั้ง	93	22.3
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	82	19.7

ที่มา: จากการสำรวจ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสารเคมีตกค้างในแตงโม

จากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสารเคมีตกค้างในแตงโม กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยว่ามีสารเคมีตกค้างในแตงโมที่ซื้อมาบริโภค คิดเป็นร้อยละ 67.8 เห็นด้วยว่ามีการใช้สารเคมีในกระบวนการเพาะปลูกแตงโม คิดเป็นร้อยละ 78.5 เห็นด้วยว่าระดับสารเคมีตกค้างในแตงโม อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 57.7 และเห็นด้วยว่า สารเคมีตกค้างในแตงโม หากมีการบริโภคและสะสมในร่างกายเป็นเวลานาน อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ สูงถึงร้อยละ 84.3 (ตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.5 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อเตงโม ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2550
เกี่ยวกับสารเคมีตกค้างในเตงโมที่วางจำหน่าย

ความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย/เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีสารเคมีตกค้างในเตงโมที่ท่านซื้อมาบริโภค	193	32.2	407	67.8
มีการใช้สารเคมีในกระบวนการเพาะปลูกเตงโม	129	21.5	471	78.5
ระดับสารเคมีตกค้างในเตงโม อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	254	42.3	346	57.7
สารเคมีตกค้างในเตงโม หากมีการบริโภคและสะสมในร่างกายเป็นเวลานาน อาจก่อให้เกิดอันตรายได้	94	15.7	506	84.3

ที่มา: จากการสำรวจ

ด้านประสบการณ์/ การรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับการเจ็บป่วยเนื่องจากบริโภคเตงโม ของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ตนเองหรือคนรู้จักเคยเจ็บป่วยจากการบริโภคเตงโม คิดเป็นร้อยละ 21.0 และร้อยละ 33.7 ตนเอง/คนรู้จักเคยเจ็บป่วยจากการบริโภคผลไม้สดอื่นๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายจากสารเคมีตกค้างในเตงโม/ผลไม้สด คิดเป็นร้อยละ 68.0 โดยเนื้อหาของข่าวสารที่เคยได้รับคือ สารเคมีตกค้างในเตงโมทำให้เกิดโรคหรืออาการเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 80.9 และเคยได้ยินข่าวสารเกี่ยวกับการที่สัตว์มีอาการเจ็บป่วย/ ล้มตาย หลังจากบริโภคผลไม้สดที่มีสารเคมีตกค้าง คิดเป็นร้อยละ 28.2 และได้ยินข่าวสารในลักษณะอื่นๆอีกร้อยละ 1.2 (ตารางที่ 5.6)

ตารางที่ 5.6 ประสบการณ์/ การรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับการเจ็บป่วยเนื่องจากบริโภคแตงโม ของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อแตงโม ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2550

ข่าวสาร/ประสบการณ์	รวม	ร้อยละ
ตนเอง/คนรู้จักเคยเจ็บป่วยจากการบริโภคแตงโม		
ไม่เคย	474	79.0
เคย	126	21.0
ตนเอง/คนรู้จักเคยเจ็บป่วยจากการบริโภคผลไม้สดอื่นๆ		
ไม่เคย	398	66.3
เคย	202	33.7
เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายจากสารเคมีตกค้างในแตงโม/ผลไม้สด		
ไม่เคย	192	32.0
เคย	408	68.0
เนื้อหาของข่าวสารที่เคยได้ยิน *	408	100.0
สารเคมีตกค้าง ทำให้เกิดโรคหรืออาการเจ็บป่วย	330	80.9
สัตว์มีอาการเจ็บป่วย/ ล้มตาย หลังจากบริโภคผลไม้สดที่มีสารเคมีตกค้าง	115	28.2
อื่นๆ ได้แก่ วิธีการสังเกตผลผลิตที่มีสารเคมีตกค้าง, การตรวจพบสารเคมีตกค้างในผลผลิตทางการเกษตร	5	1.2

หมายเหตุ: * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ที่มา: จากการสำรวจ

เมื่อสอบถามถึง ปัจจัยที่คิดว่ามีส่วนในการตัดสินใจซื้อแตงโมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการให้คะแนนจาก 1-4 หากปัจจัยใดไม่มีผลต่อการเลือกซื้อแตงโมเลย ให้ 1 คะแนน และหากปัจจัยใดมีผลต่อการเลือกซื้อแตงโมมากที่สุด ให้คะแนน 4 เมื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า ความสดของแตงโมมีผลต่อการปัจจัยมากที่สุด โดยได้คะแนนเฉลี่ย 3.12 รองลงมาคือ สีเนื้อแตงโม ความแน่นของเนื้อ ความปลอดภัยจากสารเคมี มีคะแนนเฉลี่ย 3.08, 2.97, 2.71 ตามลำดับ ความชอบส่วนตัวและขนาดของผล มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.69 รองลงมาคือ ความมีประโยชน์ต่อร่างกาย ลักษณะของเปลือก และการเป็นผลไม้ตามฤดูกาล โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.66, 2.55 และ 2.40

ตามลำดับ ส่วนปัจจัยลำดับสุดท้ายที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจเมื่อเลือกซื้อแตงโมคือ ราคา โดยได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 (ตารางที่ 5.7)

ตารางที่ 5.7 ปัจจัยที่คิดว่ามีผลในการตัดสินใจเลือกซื้อแตงโม ของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อแตงโม
ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2550

ปัจจัย	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
ราคา	2.14	10
ความชอบส่วนบุคคล	2.69	6
ความปลอดภัยจากสารเคมีตกค้าง	2.71	4
ความมีประโยชน์ต่อร่างกาย	2.66	7
เป็นผลไม้ตามฤดูกาล	2.40	9
ลักษณะภายนอกที่สังเกตได้		
ความสด	3.12	1
ขนาดของผลแตงโม	2.69	5
สีของเนื้อแตงโม	3.08	2
ความแน่นของเนื้อ (สังเกตจากการเคาะฟังเสียง)	2.97	3
ลักษณะของเปลือก เช่น สี ลวดลายเปลือก ความเรียบมัน	2.55	8

หมายเหตุ: คะแนนเต็ม 4 คะแนน หมายถึง มีผลต่อการเลือกซื้อแตงโมมากที่สุด

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง ไม่มีผลต่อการเลือกซื้อแตงโมเลย

ที่มา: จากการสำรวจ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นในการพัฒนามาตรการในการผลิตและรับรอง ให้แตงโมเป็นผลไม้ที่มีความปลอดภัยในการบริโภค

เมื่อผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากการบริโภคแตงโมที่มีสารเคมีตกค้าง และสร้างสถานการณ์สมมติ กำหนดให้มีมาตรการในการผลิตและรับรองให้แตงโมเป็นผลไม้ที่มีความปลอดภัยในการบริโภค และให้ทางเลือกเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบว่า มาตรการดังกล่าวควรเป็นไปในลักษณะรูปแบบใด พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับนโยบายในสถานการณ์สมมติ ที่จะเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 94.0 ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 6.0 โดยเหตุผลที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายดังกล่าว ได้แก่ คิดว่าเป็นเรื่องสิ้นเปลืองเนื่องจากต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ 36.1 ของกลุ่มผู้ที่ไม่

เห็นด้วยกับนโยบาย เท่ากับเหตุผลเรื่องความไม่มั่นใจในการดำเนินการรับรองของหน่วยงานภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 36.1 และมีเหตุผลที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบาย เนื่องจากไม่คิดว่านโยบายเช่นนี้เป็นเรื่องสำคัญหรือมีประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 25.0 (ตารางที่ 5.8)

ตารางที่ 5.8 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อเตาโม ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2550
ในการพัฒนามาตรการเพื่อให้เตาโมเป็นผลไม้ที่มีความปลอดภัยในการบริโภค

รายการ	รวม	ร้อยละ
จำนวนตัวอย่าง	600	100.0
เห็นด้วยกับนโยบาย	564	94.0
ไม่เห็นด้วยกับนโยบาย	36	6.0
เหตุผลที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบาย	36	100.0
ไม่มั่นใจการดำเนินการรับรองของหน่วยงานภาครัฐ	13	36.1
คิดว่าเป็นการสิ้นเปลือง เนื่องจากต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม	13	36.1
ไม่คิดว่าเป็นเรื่องสำคัญหรือมีประโยชน์	9	25.0
อื่นๆ ได้แก่ ไม่เป็นธรรมชาติกับเกษตรกร	1	2.8
การเลือกเตาโมเพื่อบริโภคสำหรับผู้ไม่เห็นด้วยกับนโยบาย		
เตาโม A (ไม่ปลอดภัยในการบริโภค)	5	13.9
เตาโม B (ปลอดภัยในการบริโภค)	31	86.1
เหตุผลที่เลือกบริโภคเตาโม A		
ต้องการบริโภคเตาโมราคาถูก	2	40.0
ต้องการให้ภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบราคาเตาโมที่เพิ่มขึ้น	2	40.0
ไม่เข้าใจคำถาม	1	20.0
สาเหตุในการเลือกเตาโม B เพื่อบริโภค *	589	100.0
ต้องการให้เตาโมที่วางจำหน่ายในประเทศมีคุณภาพมากขึ้น	390	66.2
มั่นใจว่าจะได้บริโภคเตาโมที่มีความปลอดภัยมากขึ้น	443	75.2
อื่นๆ ได้แก่ ทำให้สะดวกในการเลือกซื้อมากขึ้น, ต้องการให้ สุขภาพดี, ช่วยให้เกษตรกรขายผลผลิตได้มากขึ้น	5	0.8

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

รายการ	รวม	ร้อยละ
การแสดงวิธีการรับรองที่ทำให้มั่นใจในการบริโภค		
ติดสติ๊กเกอร์รับรองบนผลแตงโม	271	46.0
แสดงป้าย/ สัญลักษณ์รับรองบริเวณที่จำหน่าย	89	15.1
ปรับปรุงระบบผลผลิตให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	225	38.2
อื่นๆ เช่นการพิมพ์สัญลักษณ์ลงบนผลแตงโมโดยตรง	4	0.7

หมายเหตุ: * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ที่มา: จากการสำรวจ

เมื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายที่จะเกิดขึ้น เลือกคุณลักษณะแตงโมที่จะซื้อไปบริโภคระหว่างคุณลักษณะของแตงโม A ซึ่งไม่มีความปลอดภัยในการบริโภค และแตงโม B ซึ่งเป็นแตงโมที่ผ่านกระบวนการรับรองตามนโยบายที่จะกำหนดให้เกิดขึ้นและมีความปลอดภัยต่อการบริโภค พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 86.1 เลือกบริโภคแตงโม B ที่เหลืออีกร้อยละ 13.9 เลือกที่จะบริโภคแตงโม A โดยเหตุผลส่วนใหญ่ ที่เลือกบริโภคแตงโม A คือต้องการบริโภคแตงโมราคาถูก คิดเป็นร้อยละ 60

กลุ่มตัวอย่างที่เลือกแตงโม B เพื่อการบริโภค ส่วนใหญ่มีเหตุผลว่า มั่นใจว่าจะได้บริโภคแตงโมที่มีความปลอดภัยมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 75.2 รองลงมาคือต้องการให้แตงโมที่วางจำหน่ายในประเทศมีคุณภาพมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 66.2 ส่วนวิธีที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเพื่อแสดงการรับรองให้เกิดความมั่นใจในการบริโภค วิธีที่เหมาะสมที่สุดคือ การติดสติ๊กเกอร์รับรองบนผลแตงโม คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือการปรับปรุงระบบการผลิตให้เป็นมาตรฐานเดียวกันมีการควบคุมเกษตรกรและผู้จำหน่ายให้มีมาตรฐานเดียวกัน ผลผลิตมีความปลอดภัย โดยไม่ต้องแสดงป้าย/สัญลักษณ์ใดๆที่ร้านค้าจำหน่ายและผลแตงโมอีก คิดเป็นร้อยละ 38.2 วิธีที่ให้แสดงป้ายรับรองบริเวณร้านที่จำหน่าย มีกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยร้อยละ 15.1 และวิธีการอื่นๆเช่น การพิมพ์ตราสัญลักษณ์รับรองบนผลแตงโม คิดเป็นร้อยละ 0.7

ส่วนที่ 6 มูลค่าความเต็มใจจ่ายและปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ค่าความเต็มใจจ่ายของกลุ่มตัวอย่างจะใช้ 2 วิธีการ คือ

1. การประเมินมูลค่าความเต็มใจจ่ายด้วยวิธี Non-Parametric Model

การประเมินมูลค่าความเต็มใจจ่ายด้วยวิธี Non-Parametric Model อาศัยข้อมูลสัดส่วนการตอบรับราคาเสนอเริ่มต้นของกลุ่มตัวอย่างในการคำนวณ (ตารางที่ 5.9)

ตารางที่ 5.9 การตอบรับ ราคาเริ่มต้นที่เสนอในระดับต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อแตงโม ใน กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2550

ราคาเริ่มต้น (bid) (บาท/กิโลกรัม)	จำนวนตัวอย่าง (ราย)	จำนวนที่ตอบตกลง (ราย)	ร้อยละ
20	119	98	82
25	118	86	73
30	119	58	49
35	115	33	29
40	118	18	15

ที่มา: จากการสำรวจ

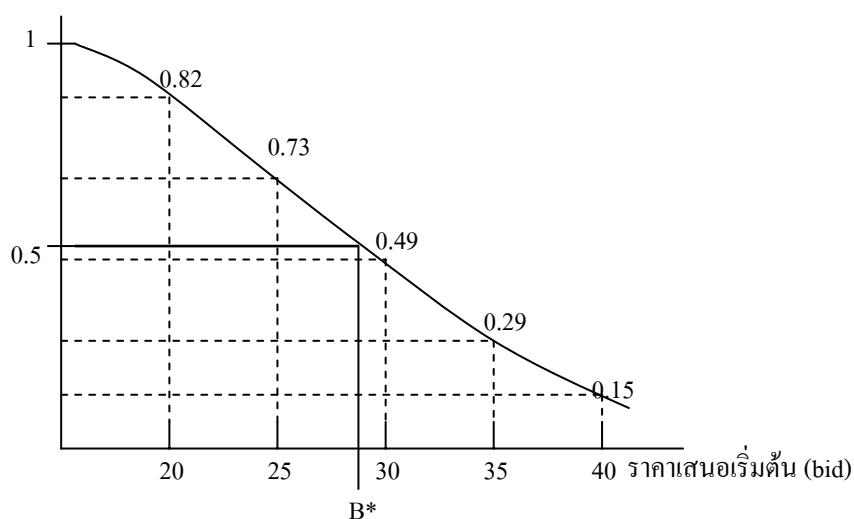
ค่าร้อยละที่คำนวณได้ในคอลัมน์ที่ 4 ตารางที่ 5.9 นั้น หมายความว่าถึงสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบตกลงกับราคาที่เริ่มต้น (bid) ในแต่ละระดับ เช่นค่าร้อยละ 82 ในระดับราคาเริ่มต้น 20 บาท/กิโลกรัม นั้น หมายความว่าหากผู้วิจัยมีการสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 589 ราย คาดว่าจะมีกลุ่มตัวอย่าง ตอบตกลงกับราคาเริ่มต้นระดับนี้ ร้อยละ 82 และหากเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เชื่อถือได้ ก็จะสามารถสรุปได้ว่า ร้อยละ 82 73 49 29 และ 15 ของผู้ซื้อมีความเต็มใจจ่ายในระดับราคาอย่างน้อย 20 25 30 35 และ 40 บาท/ กิโลกรัม ตามลำดับ

เมื่อนำค่าร้อยละของการตอบรับราคาเริ่มต้น (bid) ณ ระดับราคาต่างๆในตารางที่ 5.9 มาสร้างกราฟดังภาพที่ 5 สามารถอธิบายในรูปความน่าจะเป็นได้ว่า ความน่าจะเป็นที่ตัวอย่างมีค่าความเต็มใจจ่ายอย่างน้อย 20 25 30 35 และ 40 บาท/ กิโลกรัม มีค่าเท่ากับ .82 .73 .49 .29 และ .15

ตามลำดับ ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับภาพที่ 4 พื้นที่ใต้กราฟในภาพที่ 5 จึงแสดงถึงค่าความเต็มใจจ่ายเฉลี่ยของตัวอย่าง และค่ามัธยฐานของค่าความเต็มใจจ่าย หาได้จากการลากเส้นแบ่งความน่าจะเป็นที่ระดับ 0.5 มายังแกนนอน ดังภาพที่ 5

ค่าร้อยละของการตอบรับราคาเริ่มต้น (bid) ซึ่งแสดงในตารางที่ 5.9 นี้ คือค่า $S(B_j)$ ที่หาได้จากสมการที่ (16) หน้า 31 ซึ่งเป็นค่าเดียวกับคอลัมน์ที่ 5 ของตารางที่ 5.10 ค่านี้นำไปใช้ในการคำนวณหาความเต็มใจจ่ายรวม ตามสมการที่ (17) หน้า 32 โดยมีรายละเอียดการคำนวณแสดงในตารางที่ 5.10

ร้อยละของการตอบรับ ราคาเริ่มต้น
ณ ระดับต่างๆ (ค่าความน่าจะเป็น)

ภาพที่ 5 ค่าความเต็มใจจ่ายเฉลี่ยและค่ามัธยฐาน โดยวิธีการ Non-Parametric Model

เมื่อรวมค่าความเต็มใจจ่ายรวมของกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบตกลงกับราคาเริ่มต้นที่เสนอในแต่ละระดับ จะได้ค่าความเต็มใจจ่ายรวมของกลุ่มตัวอย่างตามสมการที่ (17) แล้ว พบว่าค่าความเต็มใจจ่ายรวมของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 16,815.96 บาท/กิโลกรัม ดังนั้น ค่าความเต็มใจจ่ายเฉลี่ยต่อคนจะ เท่ากับ 28.55 บาท/กิโลกรัม เมื่อนำค่าความเต็มใจจ่ายเฉลี่ยนี้ หักออกด้วยราคาเฉลี่ยของแตงโมที่มีวางจำหน่ายในช่วงที่มีการเก็บข้อมูล (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2550) คือ 12.00 บาท/กิโลกรัม ก็จะได้เป็นมูลค่าความเต็มใจจ่ายที่เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการปรับปรุงคุณลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของแตงโม ซึ่งก็คือมูลค่าความปลอดภัยจากการบริโภคแตงโมนั่นเอง

ดังนั้น มูลค่าความปลอดภัยในการบริโภคแตงโมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งคำนวณด้วยวิธี Non-Parametric Model เท่ากับ 16.55 บาท/ กิโลกรัม (ตารางที่ 5.10)

ตารางที่ 5.10 ค่าความเต็มใจจ่ายวิเคราะห์ด้วยวิธี Non-Parametric Model

กลุ่มที่	ราคาเสนอ เริ่มต้น (B_j)	จำนวนตัวอย่าง (N_j)	ตัวอย่างที่ ตอบตกลง (n_j)	ร้อยละในกลุ่ม $S(B_j)$	คำอธิบายรายละเอียด	ค่าความเต็มใจจ่ายของ แต่ละกลุ่ม
0	0	-	-	1.00	100 % มีค่า WTP มากกว่าหรือเท่ากับ 0 บาท แต่มี 18 % ที่มีค่า WTP อยู่ระหว่าง 0-20 บาท	(0.18)(589)(10) = 1,060.20 บาท
1	20	119	98	0.82	82 % มีค่า WTP อย่างน้อย 20 บาทแต่มี 9 % ที่มีค่า WTP อยู่ระหว่าง 20-25 บาท	(0.09)(589)(22.5) = 1,192.73 บาท
2	25	118	86	0.73	73 % มีค่า WTP อย่างน้อย 25 บาทแต่มี 24 % ที่มีค่า WTP อยู่ระหว่าง 25-30 บาท	(0.24)(589)(27.5) = 3,887.40 บาท
3	30	119	58	0.49	49 % มีค่า WTP อย่างน้อย 30 บาทแต่มี 20 % ที่มีค่า WTP อยู่ระหว่าง 30-35 บาท	(0.20)(589)(32.5) = 3,828.50 บาท
4	35	115	33	0.29	29 % มีค่า WTP อย่างน้อย 35 บาทแต่มี 14 % ที่มีค่า WTP อยู่ระหว่าง 35-40 บาท	(0.14)(589)(37.5) = 3,092.25 บาท
5	40	118	18	0.15	15 % ของกลุ่มมีค่า WTP อย่างน้อย 40 บาท	(0.15)(589)(42.5) = 3,754.88บาท
รวม		589				16,815.96 บาท ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.55 บาท

ที่มา: คำนวณตามสมการที่ 17 หน้า 31

2. การประเมินมูลค่าความเต็มใจจ่ายด้วยวิธี Binary Logistic Model

การประเมินมูลค่าความเต็มใจจ่ายด้วยวิธี Binary Logistic Model โดยอาศัยข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 589 ตัวอย่าง เพื่อประมาณการ ฟังก์ชันความเต็มใจจ่ายแบบเส้นตรง (linear WTP function) ได้รูปแบบสมการที่ (28) และมีผลการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงในตารางที่ 5.11

ตารางที่ 5.11 ค่าทางสถิติของฟังก์ชันความเต็มใจจ่ายแบบเส้นตรง (linear WTP function)

ตัวแปร	Beta	SE	Exp	Sig
ราคาเสนอเริ่มต้น (bid)	-0.170	0.015	0.844	0.000
ค่าคงที่ (constant)	5.078	0.465	160.510	0.000

ที่มา: จากการวิเคราะห์

หมายเหตุ ค่า Nagelkerk R^2 ; Pesudo $R^2 = 0.323$

Beta คือ ค่าสัมประสิทธิ์จากตัวแปรในสมการ

SE คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard error)

Exp คือ ค่าความคาดหวังของการเกิดเหตุการณ์

Sig คือ ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

$$WTP = 5.078 + (-0.170) \text{ bid} \quad (28)$$

การคำนวณค่าความเต็มใจจ่ายเฉลี่ยต่อคน หาได้จากการนำค่าคงที่จากสมการที่ (28) หาค่าสัมประสิทธิ์ของราคาเสนอเริ่มต้น $5.078/(-0.170)$ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 29.87 บาท/กิโลกรัม

สรุปได้ว่า จากการประเมินมูลค่าความเต็มใจจ่ายด้วย Binary Logistic Model โดยเลือกรูปแบบฟังก์ชันความเต็มใจจ่ายแบบเส้นตรง (linear WTP function) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าความเต็มใจจ่ายเฉลี่ยต่อคน ในการซื้อแตงโมที่มีความปลอดภัยในการบริโภคเท่ากับ 29.87 บาท/กิโลกรัม เมื่อหักออกด้วยราคาเฉลี่ยของแตงโมที่มีวางจำหน่ายในช่วงที่มีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างคือ 12.00 บาท/กิโลกรัม จะได้มูลค่าความปลอดภัยในการบริโภคแตงโม ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครเท่ากับ เมื่อคิดด้วยวิธี Binary Logistic Model จะเท่ากับ 17.87 บาท/ กิโลกรัม

การศึกษามูลค่าความพลอดภัยจากการบริโภคเตงโม ด้วยวิธี Non-Parametric Model ที่มีรูปแบบฟังก์ชันความเต็มใจจ่ายแบบ linear WTP function และด้วยวิธี Binary Logistic Model สามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 5.12

ตารางที่ 5.12 มูลค่าความพลอดภัย วิเคราะห์ด้วยวิธี Non-Parametric Model
และวิธี Binary Logistic Model

วิธีการ	ค่าความเต็มใจจ่าย เฉลี่ย (บาท/ กิโลกรัม)	ราคาเตงโมที่ จำหน่ายในช่วงที่มี การสัมภาษณ์	มูลค่าความพลอดภัย (บาท/ กิโลกรัม)
Non-Parametric Model	28.55	12.00	16.55
Binary Logistic Model	29.87	12.00	17.87

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนที่ 7 ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจจ่าย (Willingness To Pay: WTP)

จากการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆ ที่น่าจะมีผลต่อตัวแปรตามคือความเต็มใจจ่าย โดยมีแบบจำลองที่ใช้ในการหาปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจจ่าย ตามแบบจำลองที่ 27 ซึ่งปรากฏในหน้า 36

จากผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีถดถอยแบบโลจิสติก พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตอบตกลงราคาเริ่มต้นที่เสนอ คือ ระดับราคาที่เสนอเริ่มต้น (bid) ($\text{Beta} = -0.172$, $\text{Sig} = 0.000$) โดยจะมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้าม คือ หากระดับราคาที่เสนอเริ่มต้นสูงขึ้น กลุ่มตัวอย่างจะตอบตกลงกับราคารั้นน้อยลง และการเห็นด้วยกับนโยบายที่จะเกิดขึ้น (policy) ($\text{Beta} = 1.668$, $\text{Sig} = 0.001$) นั่นคือหากกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับนโยบาย จะตอบตกลงกับราคาที่เสนอเริ่มต้นมากขึ้นด้วย โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 5.13

ตารางที่ 5.13 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความเต็มใจจ่าย เพื่อบริโภคเตงโมที่มีความปลอดภัย
ของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อเตงโม ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2550

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า sig
ค่าคงที่	4.174	0.001
ราคาเสนอเริ่มต้น (bid)	-0.172	0.000***
การเห็นด้วยกับนโยบายที่จะเกิดขึ้นในสถานการณ์สมมติ	1.668	0.001***
อายุ	-0.008	0.398 ^{ns}
เพศ	-0.270	0.176 ^{ns}
การเห็นด้วยกับข้อความเกี่ยวกับสารเคมีตกค้างในเตงโม		
มีสารเคมีตกค้างในเตงโมที่ซื้อมารับประทาน	0.043	0.876 ^{ns}
มีการใช้สารเคมีในกระบวนการเพาะปลูกเตงโม	-0.222	0.462 ^{ns}
สารเคมีตกค้างในเตงโม อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตราย	0.114	0.574 ^{ns}
การบริโภคเตงโมที่มีสารเคมีตกค้าง จะก่อให้เกิดการสะสม ในร่างกายและเกิดอันตราย	0.240	0.485 ^{ns}
รายได้ของครัวเรือน		
(ใช้ค่ากลางของแต่ละระดับรายได้ ในการวิเคราะห์)	0.000	0.978 ^{ns}
เคยมีประสบการณ์เจ็บป่วยจากการบริโภคเตงโม	0.059	0.819 ^{ns}
เคยมีประสบการณ์เจ็บป่วยจากการบริโภคผลไม้สดอื่นๆ	-0.003	0.991 ^{ns}
เคยได้อินข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายของสารเคมีตกค้าง	-0.096	0.670 ^{ns}
การมีสมาชิกที่มีปัญหาด้านสุขภาพในครอบครัว	-0.076	0.710 ^{ns}
Pseudo R ²	0.348	

หมายเหตุ: *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่มา: จากการวิเคราะห์